v 7577 případech. V tom je zahrnuto 10.780 odsouzení osob mladistvých, kde bylo podmíněné propuštění odvoláno v 793 případech. Důvodem odvolání podmíněného propuštění bylo v 5829 případech nové odsouzení pro trestný čin spáchaný v době zkušebné, v 427 případech zahálčivý a nemravný život, v 1179 případech nedbání uložených obmezení nebo bezdůvodné nesplnění závazku dáti nahradu škody a zadostiučinění.

Extradiční styk ČSR. s cizinou v r. 1936 je v oboru ministerstva spravedlnosti statistiky vykázán číslicí 354. V ní je zahrnut vlastní extradiční styk počtem 197 osob (162 v roce 1935), průvozní styk počtem 27 osob (33) a tak zvané převzetí trestního stíhání 130 osob, jež vlastní stát domovský nevydává (97 v roce 1935). V roce 1936 vešla naše republika ve styk s 20 státy, z nichž jeden byl zámořský (Kanada). Vyžádání z ciziny do ČSR. (§ 421, odst. 3. tr. ř., § 475 tr. por.) bylo 62. Do tohoto počtu nejsou včítána vyžádání z Rakouska, neboť vyžadovací styk s tímto státem je dosud přímý, mezisoudní, bez zprostředkování ministerstva spravedlnosti. Tento postup bude v dohledné době odstraněn, neboť podle připravené a již podepsané extradiční smlouvy s Rakouskem bude zaveden pořad meziministerský. Vydání z ČSR. do ciziny podle § 59 tr. ř. a § 476 tr. por. bylo 135. Průvozů naší republikou do ciziny bylo 15; průvozů třetími státy do ČSR. pak 12. Na žádost cizích států převzali jsme trestní stíhání svých 29 státních příslušníků pro trestné činy spáchané v cizině (§ 36 tr. z. z r. 1852, § 8 slov. tr. z.). Naopak jsme sami požádali o stíhání 101 osob provinivších se v ČSR., které po činu utekly do svého domovského státu (§ 471 tr. por.).

Jako vždy i rok 1936 zaznamenal nejčilejší styk s našimi pěti sousedními státy, neboť z celkového počtu 354 připadlo na ně 305 osob, arci bez vyžádání z Rakouska. Styk extradiční činil tu 158, průvoz 25 a převzetí trestního stíhání 122, a to jak po stránce aktivní, tak i pasivní. Také pořadí států jest už konstantní. Nejživější styk máme s Německem, nejmenší s Rumunskem, jak patrno z tohoto statistického přehledu:

a) N ě m e c k o 131 osob; z toho vyžádání jen 34,
kdežto vydání do Německa 59,
průvozů Německem 10,
převzetí trest. stíhání z Německa 5
a Německem 23 osob.

b) M a ď a r s k o 62 osob; z toho vyžádání 5,
vydání do Maďarska 17,
průvozů Maďarskem 1 a
do Maďarska 1,
převzetí stíhání z Maďarska 20 a
Maďarskem 18 osob.

c) R a k o u s k o 25 osob; z toho vydání do Rakouska 21,
průvozů Rakouskem 2,
převzetí stíhání Rakouskem 2;

počet vyžádání chybí, podle odhadu činí asi 25 osob.

d) Polsko 46 osob; z toho vyžádání 3,
vydání do Polska 13,
průvozů do Polska 6,
převzetí stíhání Polskem 24 osob.

e) Rumunsko 41 osob; z toho vyžádání 1,
vydání do Rumunska 5
průvozů do Rumunska 5,
převzetí stíhání z Rumunska 1 a Rumunskem 29 osob.

Poměr vyžádání z ciziny k vydáním do ciziny vůbec činil 62 : 135 a ve styku se sousedními státy 43 : 115. I když připočteme odhadem 25 vyžádání z Rakouska, přece stále značně převyšuje číslice vydání z ČSR. nad vyžádáními z ciziny do ČSR., čili naše republika je státem asylním. Kronberger.

Československo-německá železniční smlouva. Dnem 25. února 1937 nabyla účinnosti smlouva mezi ČSR. a říší Německou z 25. července 1931 o úpravě poměrů na železnicích přecházejících přes československo-německé hranice. Byla vyhlášena pod č. 21 ve Sb. z. a n. z roku 1937. Je třeba upozorniti na některá její ustanovení zejména z oboru trestního práva mezinárodního, která znamenají prolomení všeobecně uznané zásady územní výsosti ve prospěch cizího státu, a na některé předpisy, jež doplňují, po případě mění ustanovení smlouvy mezi ČSR. a říší Německou z 8. května 1922 o vydávání zločinců a jiné právní pomoci ve věcech trestních, č. 230/1923 Sb. z. a n.

Článek 21. stanoví, že v pohraničních stanicích se společnou celní a pasovou prohlídkou a na železničních tratích mezi těmito pohraničními stanicemi a státními hranicemi užívá se zákonů platných v každém z obou států pro styk se zbožím a styk osobní, a to tak, že předcházejí zákony výstupního státu. Tu jsou orgány celní a pasové služby cizího státu oprávněny konati všechna úřední jednání týmž způsobem, v témž rozsahu a s těmitéž účinky jako ve státě vlastním. Avšak zatčení a nucené předvedení příslušníků státu, v němž leží pohraniční stanice, do cizího státu, je nepřípustné. Opačně tedy je přípustné zatčení a nucené předvedení do cizího státu cizích příslušníků, ale osoby takto vrácené jsou chráněny zásadou výlučnosti podle čl. 12. československo-německé extradiční smlouvy; to znamená, že nesmějí býti v cizině stíhány, trest na nich vykonán ani dále vydány pro jiné trestné činy než porušení předpisů celních a pasových. (Srovn. závěrečný protokol ad čl. 21.) Místo zatčení a předvedení příslušníků územního státu do cizího státu, jež je nepřípustné, může býti osoba provinivší se nuceně předvedena k jednání o skutkové podstatě. K tomuto jednání se přibere úředník územního státu. Po skončení jednání povolí se jí pokračovati v cestě.